

Borah žigosa 'staro gardo' - Slovenci na abesinski fronti

Republikanski senator Borah povdarja, da se mora spravi "stara garda" z vodstva republikanske stranke, češ, da ni izpolnila svoje dolžnosti do ljudstva. — Med njim in sedanji voditelji se pričakuje oster boj prihodnje leto.

Boise, Idaho. — Federalni senator Wm. E. Borah, republikanec iz Idaho, je eden med maloštevilnimi republikanskimi vodilnimi osebnostmi, ki ima vsaj deloma odprte oči in vidi izpremenjene razmere in potrebe, ki jih je prinesel sedanji čas. Med njim, zato, in med konservativnimi voditelji republikanske stranke, takozvano "staro gardo", vlada vse prej kakor soglasje in pri pogovoru z nekim časnikarskim poročevalcem, ki ga imel to nedeljo, je dal stari senator duška svoji nevolji nad temi starokopitneži.

Borah je ožigosal stare republikanske voditelje, katerim stoji na čelu bivši predsednik Hoover, da niso v desetletjih, ko so bili na vodstvu, storili svoje dolžnosti, da bi varovali interese mase prebivalstva in preprečili njega izrabljanje. V sled tega se ne sme nikoli več izročiti moč v njih roke. Izpregledali tudi zdaj še niso, je dejal senator, in nimajo sploh nikakega programa, kako bi nudili pomoč farmarjem in delavcem, katerih milijoni trpe pod pritiskom depresije. Do moči bodo skušali zopet prispeti ne s tem, da bi bili pri volji poskrbeti za trpeče, marveč z navadnimi političnimi mahinacijami, toda "ti gospodje se ne zavedajo, da se politična igra zdaj igra pod razmerami, ki so popolnoma drugačne od tistih, katerih so bili oni navajeni."

O tem senatorju Borahu se trdi, da namerava sam kandidirati za predsednika na republikanski listi prihodnje leto. Moč je star že nad 70 let, vendar je toliko prožnega duha, da vidi sedanje izpremenjene razmere, katere zahtevajo tudi izpremembe na vladi, dasi je še vedno vdan starim principom republikanske stranke. Sedanji voditelji pa so nasprotno toliko zakrknjeni, da imajo pred očmi še vedno le kapitalistične interese. Zanimiv bo torej prihodnje leto boj med njimi in med Borahovo skupino. Brez dvoma bo zmagala zadnja, kajti zmaga prvih bi pomenila že v naprej poraz republikancev. Ako pa bo ta stranka sploh kaj upala na zmago v predsedniških volitvah, si bo morala sestaviti popolnoma nov program, ki bo moral biti znatno radikalnejši od demokratskega New deala.

KRALJ PODPIRA DUCEJA
Rim, Italija. — Takozvani vladar, namreč kralj Viktor Emanuel, ki ni drugega kot lutka v Mussolinijevih rokah, je pretekli teden podal izjavo, v kateri se je postavil za svojega močnega gospodarja Mussolinija. V nekem govoru, ki ga je imel na tukajšnji univerzi, je proglasil vojno v Afriki kot "misijo civilizacije" in povdaril, da gre v njej za življenje, varnost in bodočnost Italije. Dolež kralj glede afriške akcije ni podal še nikake javne izjave.

GRČIJA ZAHTEVA KRALJA

Glasovanje v Grčiji upostavilo monarhijo.

Atene, Grčija. — Skoraj enoglasno se je grško prebivalstvo izrazilo za to, naj se vrne na prestol bivši kralj Jurij, kateri je bil pred desetletjem izgnan iz dežele. To svojo zahtevo je izrazilo ljudstvo ob tozadevnem glasovanju. Povprečno je bilo pri tem oddanih za povratek kralja od 90 do 95 odstotkov glasovnic. Min. predsednik Kondylis je še isti večer objavil, da postane s ponedeljkom Grčija zopet monarhija, in je o rezultatu glasovanja brzojavno obvestil kralja, ki živi točasno v Londonu.

NAPAD NA KITAJSKEM POD PREISKAVO

Šangaj, Kitajska. — Oblasti vodijo preiskavo, da se dožene, ali ni bila morebiti kakva večja zarota za napadom, kateri se je izvršil pretekli teden na kitajskega min. predsednika Wang Čing-wei. Uradno se povdarja, da je bil atentat čin komunistov, toda splošna sodba je, da je napad izviral kot posledica političnih odnošajev med Japonsko in Kitajsko in je bil izvršen iz nacionalističnih nagibov. Napadeni minister je namreč naklonjen Japonski. Napad je izvršil neki 20 letni fant, po imenu Sun Feng-min. Pomešal se je med časnikarske fotografe in je na ta način od blizu oddal na ministra več strelcov, od katerih so trije zadeli napadnega in ga nevarno ranili. Ranjen pa je bil tudi napadalec sam in je rani podlegel.

SMRT ROJAKA

Waukegan, Ill. — Preteklo soboto dopoldne se je s sv. mase v slovenski cerkvi vršil pogreb našega rojaka Johna Hodnika, 1018 Wadsworth st., No. Chicago, kateri je podlegel kratki, a mučni bolezni v starosti 61 let. Pokojni je bil doma z Vrhnike, od koder je prišel v Ameriko pred 35 leti. Tukaj je spadal k sv. Jožefa, 53, KSKJ., karega je bil tudi ustanovni član. Zapušča žalujočo vdovo, štiri sinove in štiri hčere, katerim izrekamo iskreno sožalje pokojniku pa želimo večni pokoj.

POŠTA PRIREDI JAVNO DRAŽBO

Chicago, Ill. — Tukajšnji poštni urad bo priredil javno dražbo pošiljk, katere so ostale nedvignjene in katere obstoje iz vseh različnih vrst blaga, kakor obleke, čevljev, avtomobilskih delov, raznega orodja, gospodinjinskih potrebščin, prtov, rjuh, knjig, jedilnega posodja, kovčgov, draguljev itd. Dražba se bo vršila v novem poštne poslopiju na Canal in Van Buren st., na 9. nadstropju, in sicer 5. in 6. novembra, obakrat od 8:30 zjutraj do 4. popoldne. Dražbo bodo vodili poštni uslužbenci.

SIRITE AMER. SLOVENCA!

MESTO BO KONTROLIRALO ZLOČINCE

Miami, Fla. — Tukajšnje mesto je izdalo odredbo, ki ima namen, preprečiti, da bi se tekom letošnje zime priselile semkaj razne kriminalne osebnosti. Odredba se namreč glasi, da se mora pri mestnem uradu registrirati tekom 24 ur po svojem prihodu vsaka oseba, katere je bila kdaj kaznovana za kak zločin. Policija ima nalog, da aretira vsakogar, ki bi se ne ravnal po tej odredbi, in do sobote se je izvršilo 178 takih aretacij.

KRIŽEM SVETA

Rim, Italija. — Kakor govori uradno vladno poročilo, so italijanske izgube v Afriki razmeroma malenkostne. Tekom oktobra je podlegel samo en častnik in 27 oseb moštva. Povdarja se, da se napad vrši v prvi vrsti z domačimi kolonialnimi četami.

Berlin, Nemčija. — Tekom tega leta se je znatno zvišal izvoz v Italijo iz Nemčije glede premoga in železa. Izvoz premoga je višji 33 odstotkov od iste dobe v lanskem letu, izvoz železa pa prekaša lanskega celo za 400 odstotkov.

Jeruzalem, Palestina. — Priseljivanje Judov v Palestino tekom letošnjega leta prekaša vse dosedanje tozadevne rekorde v zgodovini. V prvih desetih mesecih 1935 je prišlo semkaj celih 52.000 Judov, kar je za 10.000 več kot lani v isti dobi.

OBISK

Pretekli četrtek je posetil naš urad splošno znani operni pevec Mr. Anton Šubelj in nam prinesel pozdrave newyorških rojakov. Rojaku prav lepa hvala za obisk.

SIRITE AMER. SLOVENCA!

KOLIKO JIH JE PADLO?

Slovenski fantje morajo trpeti za Mussolinijeve ekspanzijske načrte v Afriki.

Gerica. — Iz Julijske Krajine prihajajo zelo žalostne vesti. Takoj po velikih bitkah so začele dobivati naše družine že prve telegrame o padlih sinovih in mož ob priliki zadnjih in zelo krvavih bojov za Adigrat, Aduo in Aksum. Vojške oblasti pošljejo namreč svojem padlih posebne formulirane smrtnne telegrame, v katerih seveda po fašistični metodi povečujejo te žrtve kot "caduti per la patria", kar v nobeni meri ne more potolažiti naših mater in žena.

Kakor smo zvedeli iz gotovega vira, sta padla v teh bitkah dva Postojnčana, od katerih je eden sin znanega gostilničarja Štefina. Vojški smrtni telegram je dobila tudi družina iz neke vasi blizu Postojne. Dalje poročajo, da so dobili take telegrame tudi že v Vipavski dolini (baje trg Vipava in okolica). V zadnjem hipu smo zvedeli, da je padlo na abesinski fronti pet fantov iz Bilj. Te vesti še niso kontrolirane in ne moremo zagotoviti koliko so resnične. Gotovo je, da niso povsem brez podlage.

Italijanski fašistični listi prišajajo obširna poročila o zmagi pri Adui, o bojih na drugih bojiščih in razne podrobnosti. Napad in izvojevanje Aduje je izvršila divizija "Gavinana", ki je imela svoj sedež v Firenci in je sestavljena iz 70., 81., 83. in 84. regimenta pešadije. Kot smo že obširno poročali v preteklih mesecih sestavlja te regimente zelo velik odstotek slovenskih in hrvaških fantov. Najhujše boje je imela prav ta divizija na svoji poti čez reko Mareb, na str.

(Dalje na 4. str.)

Iz Jugoslavije.

Da bo ljudstvo vedelo kako se ravnati ob zračnem napadu sovražnika v slučaju vojne, so priredili v Mariboru poskusen bombni napad na mesto. — Smrtna kosa. — Razne vesti iz raznih krajev v domovini.

Zračni napad nad Maribor

Maribor, 14. okt. — Danes popoldne so bile v Mariboru velike vaje za primer napada iz zraka. Za vaje je vladalo v Mariboru in okolici veliko zanimanje. Okoli 14 ure je čuvaj s stolpa stolne cerkve dal za vaje raketni znak, da se bližajo mestu letala. Trenutek na to je sledil pisk siren iz vseh mariborskih tovarn in delavnic. Prebivalstvo je bilo s tem obveščeno o preteči nevarnosti. Ulice so se mahoma izpraznile, pešci in vozovi so pohiteli v varne zaklone. Ko so bila letala nad mestom, je stopila takoj v akcijo obramba. Po mestu so se razlegali strelji topov in strojin, na ulice pa so prihitele že pripravljene ekipe. Nad mestom so švigale raznobarvne rakete, ki so naznanjale rušenje objektov, plinske bombe in bombe, ki so zažetile ogenj. Kmalu so bili v plamenih kupi drv in slame, in nad mestom so se vili črni oblaki dima. Z vseh strani so prihitele gasilci, ki so stopili v akcijo. Na mestih, kjer so zelene rakete označile, da so bile vržene plinske bombe, so bile postavljene tablice z označenjem vrste strupenega plina. Ekipe za razstrupljanje so bile takoj na mestu ter stopile v razkuževalno akcijo. Vse ekipe so bile opremljene s plinskimi maskami in z vsemi drugimi modernimi pripomočki za obrambo proti plinom in za reševanje. Po dobri četrt uri je bil sovražni napad odbit in trije piski iz siren tovarn in delavnic so oznanjali, da je nevarnost minila.

Ob priliki vaje se je pripetila tudi manjša nesreča. 12 letni dijak Egon Miklenšek se je na Kralja Petra trgu preveč približal pravkar zapaljeni petardi, ki je v tem hipu eksplodirala. Obod mu je priletel v desnó nogo in mu prizadel rano, tako da so ga morali prepeljati v bolnico.

Mesto je že po nekaj minutah dobilo običajno lice, le z belim apnenim prahom posuta mesta in kupi ogorkov so pričali o "sovražnem napadu."

Stavkajo

Že dalje časa je delavstvo škofjeloške tovarne klobukov zahtevalo povišanje plač, a ni s svojimi zahtevami uspelo. V četrtek 10. oktobra so delavci stavili podjetju ultimatum in ker podjetje ni njih zahtevam ugodilo v teku 12 ur, so stopili v stavko. Vsega skupaj stavka 160 delavcev, ki so organizirani v strokovni skupini oblačilnih delavcev.

Nevaren požar

V smederovski cerkvi v Smederovem je nastal neke noči po nesrečnem naključju požar, ki se je naglo razširil

Ko so ljudje opazili, da so plameni udarili celo v zvonik, so prihitele z gasilci na kraj požara in v kratkem se je posrečilo ogenj udušiti. V cerkvi sedaj postavljajo nov dragocen inkostas in znaša požarna škoda do 20 tisočakov.

Čebele povzročile smrt

22 letni Ljudevit Ribič iz Počehove je pri pitju novega vinskega mošta po nesrečnem naključju popil tudi dve živi čebeli, ki sta bili v moštu. Fant je za posledicami umrl.

Vino in kri

V ljubljansko bolnico je bil pripeljan 27 letni delavec Albin Prelogar iz Dolgega brda pri Polšniku, katerega je v Gobjeku nekdo med gostilniškim preprirom sunil z nožem v vrat in ga nevarno ranil.

Ukradli konja in voz

Iz Celja poročajo, da so posestniku Josipu Dvoršku iz Pilštajna trije fantje odpeljali konja in voz, katerega je posestnik imel pred Sokolskim domom v Gaberju. Fantje so se odpeljali na Teharje in po raznih gostilnah pili. Orožniki so zanikarno trojico izsledili in se bodo morali zagovarjati poleg tega tudi zato, ker so konja med vožnjo mučili, da je večkrat padel po tleh.

Vožnja s kolesom

Nevarno se je pri padcu s kolesa poškodoval poljski delavec Janez Kokolj, ko se je peljal iz Ptujke domov. V Juršincih je zavozil v obcestni kamen s tako močjo, da ga je vrglo ob trda tla. Moral je v ptujsko bolnico.

Obstreljena

Ko so se fantje vračali zvečer od posestnika Goloba v Žikareh, kjer so kožuhali, je nastal med njimi prepir in pretep. Med njimi sta bila dva s lovskimi puškami in eden s flobertovko. Naenkrat je odjeknilo nekaj strelcev in brata France in Konrad Čeh sta se zgrudila na tla. Prvemu je krogla predrila trebuh in izstopila na hrbtu ter na treh straneh ranila črevesje, da je njegova poškodba zelo resna. Konrad je pa dobil le bolj lahke poškodbe. Orožniki so fantom odvzeli orožje.

Ob roko

Roko je zmečkal stroj tovarniškemu delavcu Lovru Žganju. Reševalci so ga pripeljali v bolnico.

Usodna pomota

Iz Celja poročajo, da je 36 letna dninarica Kati Podhracka v Zg. Breznu pri Humu ob Šotli po pomoti namesto žgane pijače, pila ocetno kislino in so jo morali takoj odpeljati v celjsko bolnico.

Min. predsednik Grčije, general Geo. Kondylis, ki opravlja obnem mesto regenta, dokler se ne vrne iz pregnanstva kralj Jurij. Zadnje nedeljo se je vršil na Grškem plebiscit glede upostavitve monarhije.

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telephone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Apetit -- pozor!

Šentštefanski župnik v Chicagu, o. Aleksander Uran- kar, piše izborni o stari domovini. Piše tudi nekaj o mentaliteti napram Italiji. Na sončno Goriško so obrnje- ne oči. To je menda splošno in je kot tako dobro zname- nje, saj zdaj se več ne more zahtevati, in vsaj spomin, da je tam pod Lahom naša kri, zadostuje. Pravi tudi, da vse želi Mussoliniju, da se mu v Afriki pospake, in na skrivaj imajo v tem slučaju tudi zasluženi bratje nekaj upanja. Dobro, dobro. Take želje gojim tudi jaz.

Pa mi nekaj sili v mojo prazno bučo. Kaj pa, ako se Mussoliniju tam v Afriki ne spake, mu uspe, in jaz sem prepričan, da bo končno Lah le na vrhu, če bi ga morda tudi Etiopci celo hudo naklestili. Kak vojaški poraz bi bil sicer hud tuš na glave vročokrvnih — Romanov, kakor se radi imenujejo v spominu na nekdanje romanske legi- jone, ampak tudi le količkaj znaten uspeh bodo gostobe- sedni Lahi zbornali med svet kot — zmago, kakor so kri- čali o zmagi, ko je bojna črta ob Pijavi kratkoma sama padla. Tudi za to ne gre. V bučo mi silijo druge misli. Recimo, da Lahi dosežejo v Abesiniji popolno zmago, vo- jaško in diplomatsko. Skoro sem jaz prepričan, da jo bodo. Kaj pa potem? Ali se bodo vsedli za peč in pre- mišljevali o slavi, ki se je zdaj vrnila med potomce slavnih romanskih legij? Ali morda poročajo: Zdaj imamo dosti zemlje, dosti slave, dosti zmag, dosti vsega? Kdor kaj ta- kega verjame, dobi nikel. Noben razsoden človek ne ver- jame, da bi bil mir v Rimu, ako sledi afrikanski triumf.

Jaz sem popolnoma prepričan, da že drugi dan se bo- do oči romanskih legij obrnile na — Dalmacijo, toraj na kraje na Balkanu, ker Dalmacija ne bo zadostovala, oči bodo segale prav do Črnega morja, saj so tam tudi nekda- bile romanske legije. O tem sem prepričan, in tako bi bi- lo in bo, ako sledi v Afriki zmaga laških tankov in topov, saj Lahov gotovo ne bo. Poglejte samo.

O razmerah in mišljenju izven Anglije je morda naj- bolj poučen angleški list "The Manchester Guardian". Ta list je pisal pred dnevi o mišljenju, toraj mentaliteti v Av- striji, Jugoslaviji, med Slovani v Primorju in tudi — Ita- liji. Dasi je v Italiji zdaj obrnjeno vse bolj na Afriko, je našel dopisnik vse polno napisov in plakatov: "Dalmacija je naša! Split je naš! Dubrovnik je naš!" To zdaj, ko je že pokalo v Abesiniji. Vrlo značilno, mislim, ako me ne vara moja buča. Jaz mislim, da bi se Mussolini z vso silo za- gnal v slučaju zmage v Afriki na Jugoslavijo, ne morda le na Dalmacijo, in na ostali Balkan.

Ali kdo resno o tem razmišlja tam v Jugoslaviji? Morda ta en in polmilijonec Slovencev, morda, vsi težko. Ali Srbi? Ne vem, tudi težko kot narod. Hrvati pa prav gotovo ne. Staval bi celo, da so tam vsaj na tihem čisto druge misli in tudi želje. Lahko se reče, da je zdaj v Jugoslaviji močan le prepri, nihče pa ne misli resno na

— zmago v Afriki, in kaj bi zmagi prav gotovo sledilo. Abesinci prekašajo v hrabrosti stokrat laške "mama- mia-ce" ampak bombe in šrapneli in jeklo in železo je strašno tudi brez osebne hrabrosti. Recimo, da bi bila Jugoslavija kolikor toliko edina, ako bi navalil na njo zmagoviti Rim s svojim jeklom, železom, plini in bomba- mi in, kar pride zelo v poštev, tudi s svojo afriško zmago, ali bi tudi edina (in tu moram staviti debel vprašaj??) Jugoslavija s znano hrabrostjo Srbov, Slovencev in tudi Hrvatov ... vzdržala to laško jekleno morje, ta laški smrdljivi dež iz neštetihi aeroplanov, in vse to, kar bi La- harija zmage pijana poslala zoper zasovražene Jugoslo- vane? Ali bi vzdržali, ako bi bili tudi edini? Edinost je pa zelo na tehnični, ker Hrvati bi takoj začeli ruvati, da bi jih morali Srbi držati, in le Slovenci bi se mogli postaviti, ampak to pešičico pa z jeklom in plini in bombami zdrobi največji strahopetec.

Bog daj, da bi silile take misli le v mojo prazno bučo, in upajmo, da bodo glave v Jugoslaviji imele vsaj v tem kritičnem času druge in hudo potrebne misli, ako imajo tam res glave in ne morda le, kakor jaz, kako gorjansko bučo.

NAŠA NAROČNICA PIŠE Monroe, Mich.

Naše mesto Monroe, leži med Detroitom, Michigan in pa med Tolido, Ohio. Tukaj ni skoro nič Slovencev, pač pa živi tukaj več narodov, ki so pa med seboj pomešani. Kraj je prijazen in mesto ni veliko, okoli 30.000 prebivalcev, če se ne motim. So pa v mestu štiri katoliške cerkve. Kar se tiče tovarn so pa po večini papir- nice in nekaj topilnic.

Februarja meseca letos sem brala dopis v Amerikanskem Slovincu, ki ga je pisala bridgevilska kandidatinja po imenu Mary Ušeničnik. Bilo je to v času kampanje za nabira- nje novih naročnikov tega li- sta. Ni moja navada da bi se smejala ko berem, njenemu dopisu sem se pa morala nas- miyati in še sedaj držim ta list. — Veseli me, da so naše rojakinje razumne in neustraš- ne. Ko prebiram Amerikanski Slovinc, najprej pogledam če je kak dopis od nje notri, ker upam, da se bom vselej raz- veselila. Rada bi jo osebno po- znala, a kaj, ko ni mogoče. — Veste čitatelji, da se kratko- časim, ko berem ta list in v njem dopise naših rojakov. V poletnem času, radi prevelike- ga dela nisem imela časopisa, sedaj ga pa imam. Radi dela mi tudi ni mogoče hoditi v druga mesta na obiske. Imamo pa lepo vrejeno domova- nje; veliko hišo, velik vrt in v vrtu vsakovrstno drevje. Mar- sikateri bi si želel tako domo- vanje in rečem tudi, da bi ga marsikateri lahko tudi imel, ker kar smo si mi z delom in trdom prihranili, v ne baš najboljših razmerah, bi lahko mnogi enako delali. Nismo si pridobili hiše s kakim butle- gerskim biznesom, ker to nas ni veselilo; katerega veselil, lahko ima tudi tak biznes, am- pak s krvavimi žulji smo si

pridobili to kar imamo, zato smo tega tudi toliko bolj ve- seli. Naši trije sinovi nam prid- no pomagajo, ker imajo vsi trije skoro vedno delo v pa- pirnici. Priporočila bi se roja- kom in rojakinjam, ki potuje- jo tako le po Ameriki, da bi se tudi pri nas kateri oglašil, zlasti ti, ki se vozite tod mimo v Cleveland ali Detroit. Vsta- vite se pri nas v Monroe, Mich. in vprašajte po Louise Vonči- na na 709 Winchester street. Zlasti moji sošolci, o katerih se nič ne sliši, kot bi bili že vsi pomrli, dasi vem, da ne- kateri še živijo. Naprezite svoje kare in z nekaj dolarji potrošnje, pa obiščete svojo rojakinjo, saj ni treba za to tisoče potrošiti. Da, denarja se veliko potroši v Ameriki brez potrebe, to tudi sama pripo- znam in vem, ker smo ga tudi mi po nepotrebnem trošili. Le pomislite, trikrat smo bili v starem kraju in pa koliko ti- sočev je sfrčalo po zraku in nam ni nič zalego. Pa jih je menda več takih, kajti če ima gospodar preveč rad avtomo- bile in se po da v kupčijo s takozvanimi "second hand" ka- rami ter jih premenjuje drugo za drugo, se veliko potroši. Na ta način se le drugim kare po- pravljaja. — Za letos sicer z obiski, za katere sem se vam priporo- čila, ne bo veliko, ker postaja vreme že bolj hladno. Pač pa drugo leto, če bomo še živeli, pridite. Tudi na pogreb vas vse povabim, kadar pride vrsta name. Kaj ne, kako lepo bo,

ko vas bo cele vrste avtomo- bilov od raznih krajev Ameri- ke. To bo lepo, ko bom rekla tam, da je še veliko dobrih ljudi na svetu, ki so me prišli spremit tako daleč, daleč na ta novi svet. — Ne vem kedar se bom še oglasila, do tedaj vas pa prav lepo pozdravljam.

Louise Vončina

TUDI V MINNESOTI SLO- VENSKI RADIO PROGRAM Biwabik, Minn.

Priloženo pošiljam svoto za list Amerikanski Slovinc, ka- tero sem dolgovala. S tem se prav lepo zahvalim upravnist- vu lista, da mi niso ustavili pošiljanja, kar bi mi bilo prav hudo. Res, težko je človeku biti brez lista, ko se ga en- krat privadi, ker je v listu to- liko novic tako od tukaj, ka- kor iz domovine in celega sveta.

Naj ob tej priliki še poro- čam, kako se tukaj na Biwa- biku imamo. Z delom se še ne moremo hvaliti, ker ni stano- vitnega dela nikjer. Pridelkov tudi ni veliko, ker nam jih je vzela moča. Zlasti po nižje le- žaćih njivah ni bilo ničesar, pa bo kljub temu moralo za- dostovati za eno leto.

Pohvaliti se pa moramo s tem, da imamo sedaj tudi mi slovenski radio program in si- cer na Iron Range Station Hibbing and Virginia. Lastni- ki radio postaje so dali prili- ko vsem narodom, da se na radio oglašajo. Kako lepo se nam vidi, ko vsak ponedeljek poslušamo slovenski radio pro- gram po pol ure in sicer ob 12:30. Italijani imajo svoj program vsaki torek, Švedi v sredo, Nemci v četrtek, Jugo- slovani na splošno v petek, Finci (Finlandarji) v soboto. Tako so lepo vredili, da dajo prav vsem tukaj živečim nara- dom priložnost poslušati svoj lasten jezik in svojo lastno pesem, kar vsi z veseljem po- zdravljamo. — Prav lepe po- zdrave vsem naročnikom tega lista, listu pa mnogo naročni- kov.

Marija Strukel

ZAHVALA

Chicago, Ill.

Dne 13. oktobra je priredi- la šolska godba sv. Stefana svoj jezenski koncert s plesom. ki je nepričakovano dobro uspel. Naredilo se je nekaj nad \$100.00 čistega dobička. kar je v sedanjih razmerah zelo veliko, posebno pri nas, ker je toliko podpornih dru- štev, ki prireajo svoje veselice in razne zabave v korist in podporo svojim bolnim članom in društvenim blaginjam.

Kakor na vsakem doseda- njem koncertu godbe, tako se je tudi na tem pokazalo, da ima naša šolska godba mnogo prijateljev, ki se zanimajo za to kulturno ustanovo. Mnogi so bili iznenadeni in čudili so se, ko je odsek te šolske god- be, takozvani "graduante" s pomočjo učitelja g. O. G. Parkerja in g. Debeveca, sam- igral plesne komade v veliko

PA ŠE O DOMOVINI

P. Aleksander

Pripisi pismom iz domovine. Ko sem prišel v domovino in preje, sem večkrat slišal nami- gavanja in besede, kakor da je naša Jugoslavija podobna črni maši v katoliški cerkvi. Črna je, glorijs nima, vere ne, tudi ne prefacije, to je pesmi pred po- vzdigovanjem in ne blagoslova.

Pa je kleveta taka-le beseda o domovini naši, kakor je grdo o raznih piscih in pisateljih, govo- ričnikov in beletlačih, ki druge- ga nimajo povedati o domovini kakor o njenih sencah. Z blatom v očeh so šli gledat domovino, ni čudno, da drugega niso vide- li, kakor blato, žalibog — svoje lastno. Ne mislim na šale o naši zemlji, saj so jih bila tudi moja pisma polna, mislim le na ner- ganje, podtikavanja in omalova- ževanja slovenskega življenja. Kako nesramno n. pr. od pisa- čev v Enakopravnosti — libera- luški list clevelandskih liberalu- hov, — ki nič drugega ne vede o Sloveniji in jugoslovanski de- želi.

Ni ne črna maša domovina naša.

Majhna dežela je, toda iste pravice do življenja ima po- božnim soncem kakor vsaka dru- ga, ki ji merijo zemljo s potiso- čerjeno milo. In vsaka dežela bi bila lahko vesela in ponosna, če bi imela lepoto, bogastvo in do- brine, ki jih naša zemlja nudi. Kar se tiče lepote se lahko me- ri z vsemi sosednjimi deželami, Ameriko pa daleč prekaša. Res je, tudi Amerika ima svoje lepe kraje, toda lepota njena se mi zdi kakor lep obraz modernega dekleta — pobarvan je z vsemi mogočimi umetnimi barvili, na- ravne lepote ni v njenih licih. Mesta, pokrajine, gorovja, vse imajo drugo lice tam preko oce- ana kakor tod.

Mesta so bela in naravno le- pa, vsako mesto ima svoj zna- čaj, tukaj so vsa mesta drugo drugemu enaka, nobene raznoli- kosti, vsa črna od saj in dima, vsa divja od vrvenja in dirin- daja in pocestnega meteža toli- ko blagorivane laži-prosperitete. Tudi tiste visoke hiše, nebotič- niki in donebniki jim pravimo, ne dodajo veliko lepoti mest. To so sami kolosi, orjaki, ki z lepo- to še v sorodstvu niso. Zidani vsi po istem štilu, širle v zrak nad obmestjem, kakor koli na hmeljski njivi po trgatvi, ko je hmelj že obran. So sicer glasni- ki mogočene moderne tehnike in arhitekture, naravne lepote, ki bi te dvigala, pa ni v njih. Ne- mec jim pravi "Cementpatzen". Cementne in betonske packe. Clo- vek se v ameriškem mestu čuti nekam utesnjeneja kakor ribica v skatli. Razmahniti se ne mo- reš, ker si tako neskončno naj- hen v množici. Oddahni se ne

moreš, ker te povozijo. Po vseh cestah treba gledati samo desno in levo z namenom, da se ljudem in avtomobilom in drugim po- cestnim drdačem umakneš. Le- pota ameriška — se mi zdi — teži le zatem, da ujame tvoj do- lar v žepu, ne pa tvoje oko in srce.

Hočem popolnoma objektivno gledati in primerjati. Ne da bi mi Amerikanec rekel, kakor ima navado, če mu kdo Evropo hvali, "Pa se skidaj v Evropo, če ti je tako lepa." Hočem samo izpod- biti ugovor, da je Jugoslavija, kakor "črna" maša.

Ni nebotična, pa je lična. Ko se pelješ po železnici, si kar ves- el, ko švigajo mimo tebe nase- lja in mesta, ki so jim hišice be- le, ne rdeče in črne, kakor pri- nas, kjer bele barve še rabijo, nekoje iz ekonomskih ozirov. Kdo bo pa v teh sajastih mestih belil hiše vsako leto? Zato jih kar rdeče pobarvamo, se vsaj saj ne poznajo tako hitro.

Že postaje in kolodvori ju- goslovanski te spravijo v dobro razpoloženje. Postaja tekmuje s postajo, katera bi lepše okrasila svoje lice z rožami in zelenjavo. To je prvi pozdrav naših trgov in mest. Zatem te pa pozdravi ljuba domačnost, ki je razlita po vsem obmestju. Ni nobenega mogočnega "downtowna" z vr- venjem in trenjem ljudskih množic, krasovitih izložb dolar- ja in njegovih trabantov, tudi ni "uptowna" s palačami bogata- šev in rezidenkami milijonarjev, obsehnih predmestij ni, tistih dolgih vasi, ki so posejane krog ameriških vele mest, predmestja, kjer se razne narodnosti tepo za obstanek in iščejo dostojno me- sto v veleživljenju Amerike.

Vse je pokojno, vse dostojno in domače.

Ta domačnost je navdihnila Cankarja, našega velikega pisa- telja, da je zapisal o Ljubljani nekako tako-le: Pozdravljena bela Ljubljana, od Boga na svet postavljena. V uteho si nam, pa tudi v ponos. Kar je zapisal Ljubljani, bi bil lahko zapisal o vsej domovini.

Ta domačnost ki hladi živce vsem, ki pridejo domov zdravja iskat. Vsem, ki so našli svoje mesto v tujini in so se v tujini tudi uveljavili, toda v njej ne najdejo prave utehe in duhov- nosti.

Ta domačnost je položila ene- mu naših ameriških izletnikov na jezik besede: Vsi dolarji, vsa udobnost, ki sem jo našel v tu- jini, mi ne morejo dati notranje tolažbe, ki jo najdem na doma- čih tleh.

Torej ni črna, je bela, čeprav je borna in bedna ta naša domo- vina.

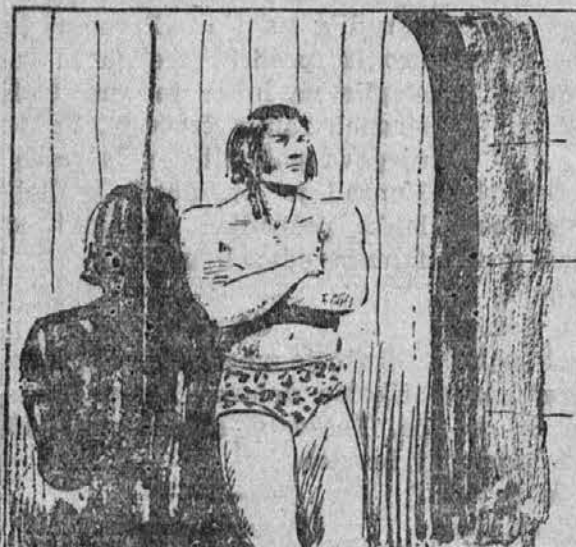
veselje mladih in starih.

Odbor si šteje v prijetno dolžnost, da se tem potom prav iskreno zahvaljuje vsem udeležencem in vsem, kateri so kaj sodelovali in pomagali

za ta koncert. Posebno se mo- ramo zahvaliti Mr. John Ze- dolžnost, da se tem potom prav iskreno zahvaljuje vsem udeležencem in vsem, kateri so kaj sodelovali in pomagali

(D dalje na 3. strani.)

ZLATO MESTO IN TARZAN

Ko je Tarzan zaslišal da ga je kraljica po- klicala po imenu se je obrnil proti njej. Ona pa je nadaljevala: "Zakaj ga ne ubiješ?" "Zakaj ga ne ubijem?" je odvrnil Tarzan. "On ne more več meni škodovati in jaz ubijam samo tedaj, kadar sem sam v nevarnosti, ali pa tedaj, če sem lačen in nimam kaj jesti."

(42)

"Ubij ga človek!" je izbruhnil jezno Erot, kraljčin najljubši podanik in svetovalec. "Tako zapoveduje kraljica." — Phobeg se je pa pri- pravil na zadnjo obrambo, dasi je vedel, da je nasprotnik močnejši. — Tarzan je pa še rekel: "Tarzan ubija samo kadar je v sili. Jaz Pho- bega ne bom ubijal."

(Metropolitan Newspaper Service)

"Bedak!" kriči Erot ves rdeč od jeze. "Mar ne razumeš, da kraljica želi da ga ubiješ in da nič ne sme biti proti kraljici neposlušni? Za- to ubij ga!" — "Če torej kraljica res želi nie- govo smrt, zakaj potem ne pošlje tebe sem doli da ga ubiješ. Ona je tvoja kraljica, ne pa mo- ja," odgovori Tarzan.

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Divje jezno je gledal Erot, da se mu upa ta- tujec tako odgovarjati in da se upa naspro- to-vati kraljici. "Mar naj zapovem stražnikom da predrzneza ubijajo?" je vprašal kraljico. Ne- mome je utrlela v glavo. V njenih očeh je go- rel jeza, vendar je rekla: "Phobeg naj bo o- proščen, tujec naj pride v mojo palačo."

DENARNE POŠILJATVE

odpravljamo redno po dnevnem kurzu v Jugosla- vijo, Italijo, Nemško Avstrijo in vse druge dele sveta. Denar dobijo prejemniki točno in zanesljivo direktno na dom brez vsakega odbitka. Cene so podvržene spremembi kurza. Včeraj so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 2.75 100 Din	Za \$ 5.00 pošljite \$ 5.75
Za \$ 5.15 200 Din	Za \$10.00 pošljite \$10.85
Za \$ 7.30 300 Din	Za \$15.00 pošljite \$16.00
Za \$ 9.70 400 Din	Za \$20.00 pošljite \$26.10
Za \$11.75 500 Din	Za \$25.00 pošljite \$41.25
Za \$23.50 1000 Din	Za \$50.00 pošljite \$51.50

Live: Za \$9.33 100 lir: za \$44.50 500 lir in za \$83.20 1000 lir

Vsa pisma in pošiljate naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovence)

1849 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

Tvoj nedeljski tovariš.

TEDENSKI KOLEDAR

- 10 Nedelja — Sv. Andrej Avelin
11 Ponedeljek — Sv. Martin š.
12 Tofek — Sv. Martin p.
13 Sreda — Sv. Stanislav Kostka
14 Četrtek — Sv. Jozafat
15 Petek — Sv. Albert
16 Sobota — Sv. Edmund

Rev. J. C. Smoley:

DVAINDEVJSETA NEDELJA PO BINKOŠTIH

Samo enkrat slišimo o Gospodu, da zahteva denar — pa ne to takrat le radi tega, da bi mu denar pokazali, ne pa podarili. Tudi se ne veseli pogleda na denar, ta kovni denar naj bi bil samo sredstvo za nauk, pouk. Denar je imel dve strani. Podoba in napis naj bi te, ki si vprašali, opominjali, da so dolžni dati cesarju, kar je cesarjevo. Bogu pa, kar je božjega. Vprašanje Judov je imelo dve strani in ste bile obe jako zvičajni, zapletljivi, pa tudi Gospodov odgovor je imel dve strani in je bil zelo moder. Vse ima dve strani:

Človek. To pot Farizeji in Herodijani. Na zunaj je bila videti njihova častitljivost, kazali so pobožnost in željo po pouku. Kako se klanjajo pred Kristusovo modrostjo, edino le on jim more dati pojasnilo in v tej zapleteni zadevi dati kak svet... Hinavci...

Poglejte v njihovo srce. Kako znotraj izgleda, tako so v resnici. "Jezus je spoznal njihovo zlobo" ... pravi evangelij, in Gospod jih takoj karakterizuje: "Kaj me skušate, hinavci?" — In čisto nič drugega ni dandanes. Hinavščina — to je takorekoč zahteva dobrega, finega tola in takta v družbi; je moda, da človek drugače misli in drugače govori, mora se drugače kazati, kakor je v resnici. Zdi se, kakor da bi imeli ljudje dar jezika samo zato, da prikrivajo svoje misli. Na oči te bodo hvale, se ti lizali, toda po strani za hrbtom — Bogu se usmili — obrekovali in sramotili. Človek ima tudi še dve drugi strani: tebo in dušo. Duša naj gospoduje in mora gospodovati nad telesom. Sv. Pavel piše: "Bratje, nismo dolžni mesu, da bi po mesu živeli. Zakaj če po mesu živite, boste umrli, če pa z Duhom dela mrtvite, boste živeli" (Rim 8, 12).

Tako ima vse, kar se človeka tiče, dve strani. Človek je državljani, član države in kot kristjan član cerkve. Napram obema ma svoje dolžnosti. "Dajte cesarju, kar je cesarjevo in Bogu, kar je božjega" — to velja nam in ti dve dolžnosti ste nebojčljivi. Tudi bogastvo ima dve strani. Lesk na zunaj, trnje na znotraj. Bogastvo ima velike dolžnosti, in ker jih ne spolnjujejo, povzroča to prevrat v socialni družbi in bo prišla za to enkrat kazen v večnosti. (Bogatin v evangelju). In koliko bogatinov na svetu je s svojo radodarnostjo in dobrotljivostjo zvestih služabnikov božjih?

Nima-li tudi revščina dveh strani? Kako se je vsak boji, ker prinaša toliko trpljenja, pa kakšen blagoslov prinaša na drugi strani? "Blagor ubogim", tako slavi Kristus revščino, in sv. Frančišek Serafinski se zaroči z njo za celo življenje.

Tudi zakonski stan ima dve strani. Za cerkev je zakrament, za svet pogodba. Današnji svet hoče priznati zakonu samo drugo stran in ne misli na škodo, ki jo povzroča s tem zakonskemu stanu in človeški družbi! Vsako veselje na svetu je na prvi hip omamujoče, potem pa pusti za seboj okus grenkosti. Ni vse zlato, kar se sveti. Ni rože brez trnja. Končno ima tudi smrt dve strani: Konča veselja, radosti bogatinov in trpljenje revežev, napuh grešnikov in samozatajevanje spokornikov, odreši trpljenja, oropa veselja. Tu stoji med dvema življenji: zapira, konča časno in odpira večno, pelje grešnika k kazni, pravičnega k plačilu. Je kazen za greh, pa tudi rešitev po Kristusu. Po smrti pa — sodba, in po sodbi: Kazen ali plačilo, in pride večnost, ki ima zopet dve strani, prinaša enemu blaženost, drugemu pogubljenje. Vse ima dve strani! Varujmo se hudega in delajmo dobro!

IZ DEŽELE SUŽENJSTVA IN TRPLJENJA

Slovenskim kmetovalcem se gode krivice

Hirska Bistrica, oktobra. — Naše kmete izmagovali na vseh koncih in krajih. Kar ne dobere davčna uprava, pobirajo razne neprilike in nesreče. Posestniku Antonu Senkinc v Sembijah št. 5 je že v marcu letošnjega leta ogenj vse uničil, pa ni dobil še do danes zavarovalnine. Zavarovan je bil bajte pri zav. banki "Feniks", ki ima svoj sedež v Trstu. Nesrečnej se je moral obrniti na advokata v upanju, da bo s tožbo kaj dosegel. Poleg tega mu pa še županstvo v Knežaku dela neprilike ker mu ne dovoli, da bi zidal po lastni želji in načrtu, ki mu ga je naredil neki inženjer. Nič ne pomislilo na to, da je moral revež plačati vse na črte in da je s požarom dvakrat prizadet. Tako pomagajo našim ljudem v nesrečah!

Kako so poslušali Mussolinijev govor v Bistrici

H. Bistrica, 4. oktobra. — Kot drugod, tako so tudi pri nas v sredo 2. oktobra t. l. električnega voda, kar je po-

zvonili po vseh cerkvah in si rene so naznanile splošno mobilizacijo. Proti večeru pa so fašisti na avtu, ki je krožil po trnovskih in bistriških cestah, z ojačevalci pozivali občinstvo, da se v čim večjem številu zbere zvečer v "Casa del fascio", kjer bodo slišali Mussolinijev govor. V "Casa del fascio" se je zvečer res nabralo vse polno ljudi: šolski otroci, trgovci, obrtniki, pred vsem pa vojaštvo, črnosrajčniki in priseljenci sploh. Nekako tri minute pred šestjo uro je radio napovedal Mussolinijev govor. Takoj na to pa so vse luči v dvorani ugasnile in radio je odpovaldal svoje pokorščino. Vsa skrb, in ves trud, da bi dobili napako pri električni instalaciji, ni nič pomagal, kajti luči so ugasnile tudi drugod v Bistrici in Trnovem. Tako se je končala vsa ta pompozna priprava.

Oblasti sveda niso mirovale in so preiskovali, kdo bi bil zakrivil to neprijetnost. Kmalu je bilo ugotovljeno, da je bajte nekdo zagnal žico preko električnega voda, kar je po-

ZNAMENITE OSERNOSTI

Na sliki so, od leve proti desni: Eden Mussolinijevih sinov, na sredi italijanski general de Bono, ki vodi vojne operacije v Abesiniji, in na desni grof Ciano, Mussolinijev zet.

zročilo kratak stik, radi karega je bila vsa bistriška okolica v temi omenjeni večer, da vdanim državljanom ni bilo mogoče slišati dučevega govora. Da so sledile temu številne aretacije, pač ni treba posebej pripominjati.

Podzemski čuda Istre

Blizu Bursiča v južnem delu Istre, je dosti globoka podzemna jama, ki je v zvezi z daleč znano podzemsko jamo "Fojo" v Pazinu. Jama sega do 30 metrov v globino. Radi velike suše je bilo preteklo poletje kot nalašč pripravno za preiskovanje te drugače težko dostopne jame, zato se je odpravila v jamo znanstvena ekspedicija. Spustili so se do dna in po blatnih tleh prišli do malega jezera, preko katerega so morali le s čolnom. Ekspedicija je pri tem odkrila marsikatero zanimivost stranskega podzemlja.

Uršič obsojen na tri mesece Rudolf Uršič in Andrej Manfreda iz Tolmina, sta bila že sепtembra meseca aretirana. Vzrok aretacije ni znan, pač pa se je izvedelo, da so oblasti obsodile Uršiča na 3 mesece zapora, dočim še ni znana usoda Manfreda.

Kuga med živino

Med živino v ajdovski in trnovski občini se je kakor poroča "Gazzettino", pojavila kuga. Na zahtevo oblasti so morali spraviti živali s planinskih pašnikov v doline in jih postaviti pod strogo nadzorstvo veterinarjev. Prefekt je sedaj odredil, da ljudje goveje živine ne smejo ne prodajati in odgnati v druge kraje brez posebnega dovoljenja, pristojnih podedatov. Veterinarji stalno pregledujejo hleve in okužene živali.

Konfinirana

Zaradi Abesinije je bila aretirana 63 letna Jožefa Tonon doma iz Idrije in obsoje na na dve leti konfinacije v južno Italijo, samo zaradi tega, ker se je povoljno izrazila o Abesiniji.

Italijani grozijo z zaplenbo blaga

Iz odločnih italijanskih demantijev se da sklepati, da se v inozemstvu razširile vesti, da misli italijanska vlada zapleniti vse blago, ki je namenjeno, da skozi Italijo potuje v druge kraje in ki ga prevažajo italijanske ladje. Zaradi tega je agencija Stefani izdala energičen demanti.

Naši fantje bežijo pred ekspedicijami v Abesinijo

Gorica, 2. oktobra. Kot iz drugih podeželskih krajev, tako tudi iz vasi v goriški okolici mladina beži z domov pred

pa pridelka manj kot lani.

Padec z balkona

V Slatini pri Vojniku je padel z balkona domače hiše 29 letni kovač Stobengelj in zadobil nevarne poškodbe, vsled katerih so ga morali odpeljati v bolnico.

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani.)

pive ter Mrs. A. Asich, katera je imela v oskrbi kuhinjo; pa tudi Mr. P. Kure, ki je imel na skrbi, da je pridno postregel suhim grlom ter Mrs. Mary Tomazin, ki se je trudila za lep uspeh. — Prirčna hvala Mrs. L. Duller, Mrs. Zorko in Mrs. Ferenchak, za darovane potice, kakor tudi Mrs. Stare in Mrs. Asich za darovane krofe. Zahvaljujemo se tudi cerkvenemu pevskemu zboru pod vodstvom profesorja I. Raciča, za krasno petje, kajti s tem se je naš koncertni program kaj lepo izpopolnil. — Hvala našim slovenskim trgovcem za oglase. — Prav prirčna zahvala našemu g. župniku, ki je naš koncert tako lepo priporočil v cerkvi med oznanili in nam tudi daroval dvorano, da smo jo omenjeni dan uporabljali. Torej dragi prijatelji, še enkrat prirčna hvala vsem in vam kličemo na zopetno snidenje prihodnjo pomlad dne 19. aprila.

Odbor

"MOJ DRAGI MALI SINCEK SEDAJ JE KOT MALI SPACEK"

Bil je zelo suh in ni imel nobenega apetita; nič več nisem vedela kaj mi je storiti."

Mater pravijo, Trinerjevo grenko vino je ravno pravo zdravilo za suhe podhranjene otroke. Njega vsebina so najboljše snovi, ki jih je zdravstvena veda iznašla za odpravo zaprtice, slabega apetita, glavobola, zgube spanca, plinov, slabega diha, nečiste kože in sitnosti v zvezi z prebavnimi nereditmi. Prijazno za piti in dobro zasledljivo družinsko zdravilo. V vseh lekarnah.

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Joseph Triner Company, Chicago.

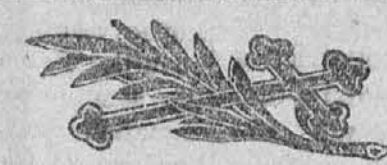
STROM JUGOSLAVIJE

Smrtna kosa

V ljubljanski bolnici je umrl Karol Kocjan, posestnik z Mivke. — V Celju je umrl Franc Valenček, prevzikan star 68 let. — V Ljubljani je umrl Ignacij Elsner, upokojeni ravnatelj tobaka tovarne.

Dolenjska trgatve

Iz Novega mesta poročajo, da so po prvi nedelji v oktobru pričeli s trgatvijo po Dolenjskem. Letočni pridelke po kakovosti prekaša lanskega, ki čemer je pripomoglo lepo vreme zadnjih dni. Vsekakor je

Naznamilo in zahvala.

za mojo ljubljeno soprogo

Ano Bluth

katero je Bog poklical k sebi iz te solzne doline dne 16. oktobra po kratki bolezn. Previdna s sv. zakramenti za umirajočo je mirno v Gospodu zaspala. — Pokojna je rojena dne 17. febr. 1858 v vasi Rosanice, fara Metlika v Beli Krajini. Poročena dne 25. febr. 1881. Imela je osem otrok in sicer štiri sine in štiri hčere, od katerih so štiri umrli še majhni, štirje pa še živijo. Hči Frances, omožena z Antonom Widetichem v Hesperia, Mich.; hči Matilda, omožena v Chicagu z Joseph Oblakom; sin Alojzij, oženjen in sin Marko, ki je vdovec. — Pokojna zapušta 25 vnukov in 15 pravnukov, eno sestro Mary Rom v Los Angeles, California in sestrično, omoženo z A. Johnsonom v Chicagu.

Izrekam mojo prirčno zahvalo najprej Fathru Kuzmi, ki so prišli k smrti postelj ranjke in ji podelili zadnjo popotnico ter opravili molitve za umirajočo. Moja srčna zahvala naj velja tudi Father Plevniku za pogrebno sv. mašo, katero so opravili v cerkvi sv. Jozefa dne 19. oktobra in pokojno spremlili na pokopališče k zadnjemu počitku. — Potem se zahvalim pogrebniemu zavodu John Terz za levo vrečje spreved na pokopališče. — Iz srca lepo se zahvalim društvu sv. Genovefe, ki kateremu je spadala tudi pokojna soproga, ker so se te korporativno udeležile pogreba, sv. maše in so jo tudi prišli kropiti, ko je ležala na mrtvaškem odru ter ondaj molile sv. rožni venec za dušo pokojne svoje sestre. — Srčna zahvala vsem članicam Tretjega reda sv. Frančiške, ki ste prišle pokropiti svojo sestro in se udeležile sv. maše za pokojni dušo. — Nadalje izrekam srčno zahvalo članicam bratovščine sv. Rožnega venca, ki ste prišle pokropiti svojo sestro in molile za pokojni dušo sv. rožni venec, se korporativno udeležile sv. maše in jo tudi spremlile do hladnega groba. — Nadalje izrekam mojo srčno zahvalo vsem sosedom in prijateljem, kateri ste darovali za sv. maše in prišli kropiti mojo soprogo na mrtvaškem odru, se udeležili sv. maše in jo spremljali na njeni zadnji poti na pokopališče. — Bog naj bo vaš plačnik.

Tebe se bomo spominjali ljubljana soproga in mati.

Tvoj zahvalni soprogo MARKO BLUTH, sinova MARKO in ALOJZIJ, hčeri FRANCES in MATILDA, vnuki in pravnuki. — Počivaj v miru, saj krži nam sveti govor, da zopet se vidimo gor nad zvezdami.

Z Bogom moja stara mama in odgojiteljica moja, Bog Vam plačaj. — Vaš vnuk MATHEW BLUTH.

Joliet, Ill., 28. oktobra 1935.

GOVOR KONGRESNIKA A. J. SABATHA

ki ga je imel v poslanski zbornici v Washingtonu, D. C. glede ničvrednih "real-estate" bondov, pri katerih so ljudje zgubili težke milijone.

(Dalje.)

Preiskovalci te komisije so sedaj zaposleni z preiskovanjem v koliko so stroški takih uprav in konkurzov pretirani, to je za razna popravila, legalne stroške, itd. Odkriti je treba tudi razne pogodbe med raznimi kontraktori in konkurznimi upravitelji, raznimi prodajalci, agenti ter "zaščitnimi odbori".

Komisija je tudi odkrila v nekaterih slučajih, da so upravitelji takih hotelov, stanovanjskih hiš sami stanovali v istih, nastanili v iste svoje prijatelje in od istih niso kolektali nobene najemnine, nekatere pa imeli v stanovanjih za pol zastonji.

Nekateri odbori so napravili sporazum med lastniki zadolžnic in njih odbori ter raznimi prekupčevalci vrednostnih papirjev, kateri naj bi ustvarili tržno ceno za take zapadle zadolžnice (bonde), seveda najnižjo ceno, potem pa bi v taki paniki jih sami pokupili za najnižjo ceno in tudi tu napravili dobiček. V največjih takih slučajih so preiskave pokazale, da je bila vrednost takim zadolžnicam še manj kakor 10 centov na dolar. To pa velja temu, da so bila nekatera taka posestva, za katere zadolžnice se je šlo v takem stanju, da bi lahko plačevala obresti na zadolžnice, samo če bi bila pošteno upravljana in oskrbovana.

Moje mnenje je, da je naša preiskovalna komisija zaustavila številna zlorabljanja in je s tem dvignila tako vrednost teh zadolžnic, ki jih lastuje do 4 milijone ljudi. Dvig vrednosti v tem oziru se lahko računa od 3—12 centov na 40 centov na dolar. V nekaterih slučajih celo na 60 centov na dolar. To pomeni, da je to preiskovanje prihranilo sto in sto milijonov lastnikom takih zadolžnic.

V številnih slučajih naši zapiski odkrivajo take same od sebe imenovane zaščitne odbore, kateri so nastali še predno so taka podjetja prišla v konkurz, ali pa takoj ob nastalem konkurzu in so takoj prevzeli kontrolo nad takimi posestvi, bodisi direktno, ali pa kot poverjeniki na podlagi vključb. Take akcije se se podvzemale v očigled temu, da je v premenljivih slučajih tako posestvo donosalo dohodek v toliki meri ali pa še večji, kakor je bila dejanska potreba za plačevanje obresti, davkov, itd. in so taka izplačila potem sami nalaše zanemari.

Poleg te krsitve poverjenišva proti lastnikom zadolžnic so taki odbori sami umetno razširili škodljive govorice in poročila, ki so govorila o slabem stanju takih posestev, vse to v prilog prekupčevalcev vrednostnih papirjev, da so začeli lastniki zadolžnic iste prodajati za vsak denar. Včasih pa so taki prekupčevalci papirjev zamenjali take zadolžnice za kake prav nič vredne bonde ali delnice. To je nekaj izmed takih pojavov, ki smo jih pri preiskavah odkrili. In v onih krajih, kje smo imeli zasliševanja o tem, so take metode prenehale.

Veliko takih družb, ki so izdajale take zadolžnice in razne trust kompanije in njih zaščitni odbori so nastopali, kar v dvojnem vlogah, da so prejemali v nekaterih slučajih celo po devet raznih odškodnin in plačil za raznovrstne opravke in dela; služili so kakor konkurzni upravitelji, cenili, v upravnih odbori, kot hranitelji in celo še v drugih opravkih in službah, zakar vse so zaračunavali visoke svote.

Ti zaščitni odbori in njih zavetniki po vsej deželi kontrolirajo pri takih zadevah od 4 do 5 milijonov dolarjev, ki tiče v takih posestvih, ki predstavljajo najboljše in veliko vredna posestva po vsej deželi. Te zdaj di-

rektno ali indirektno kontrolirajo in iste upravljajo na tak način, da te posestva morajo v svojo korist, kar je v velikih slučajih kriminalno. Zaračunavajo takim posestvom pretirane pristojbine za njihova opravila in službe in končno marsikje se je nalaše umetnim potom znižalo dohodek na takih posestvih, da so mogli izkazati, da posestvo ni solventno in sposobno se vzdrževati in so ga s tem porinili nalaše v konkurz, da so na ta način prišli za mal denar do večine zadolžnic in potem teh so si zasigurali lastništvo takih posestev.

V Chicagu, Detroitu, Washingtonu in v New Yorku so nekateri taki zaščitni odbori izdali in zažukali vse, ali pa so se zjediniili na delež takega plena.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, navedel vam bom nekaj slučajev na kratko, da boste videli kako so izrabljali in izkoristili pravice in interese lastnikov zadolžnic, katere so vsepovedno prezirali, kako so posestva, ki so vredna visoke milijone, prodajali za vsak denar, kako so zaračunavali v milijonskih svotah na razne pristojbine za opravila in službe, kako so znali umetnim potom izvelič zadolžnice na najnižje cene od lastnikov in kako so taki "zaščitni odbori" prišli potom reorganizacij de lastništva in do popolne kontrole posestev in večina takih izvedb potom reorganiziranja je odobrenih celo od sodišč. V mislih imam dokaz, ki jih je dobila naša komisija pri zasliševanju v New Yorku, ko je bivši sodnik Samuel Seabury, ki je služil kot posredovalec, odobril prodajo znanega De Alba Hotela, v mestu Miami, v Floridi, katerega so cenili, da je vreden do 6 milijonov dolarjev in na katerem je bila vključena izdaja zadolžnic bondev za celih 4 milijone dolarjev. Ta dragoceni hotel so prodali za borih \$250,000, kar ni skoro niti 5 centov na dolar. Ako se tukaj odbijejo še legalni stroški, dobro vem, da lastniki zadolžnic, ne bodo dobili niti po 2 centa na dolar, ki so ga dali za zadolžnice (bonde).

Komisija je odkrila slučaj, da je neki zaščitni odbor v New Yorku razpolagal z 40 milijoni takih zapadlih zadolžnic in je izdelal spreten načrt potom katerega je dobil za odbor gotove pravice in je v gotovem slučaju dobil za svoto \$75.61 zadolžnic, ki so predstavljale \$10,000 vrednosti.

V Filadelfiji je zaščitni odbor od Girard Trust, po zaključku svojih aktivnosti, onim lastnikom zadolžnic, ki so jim izročili zadolžnice, izdal potrdilo kot dokaz, da so se njih zadolžnice sežgale, ker prodaja posestva, na katerem so bili bondi vključeni ni po obdobju pravnih in drugih stroškov znesla niti, da bi se vse pokrilo in ni ničesar ostalo za lastnike bondev.

Neka prodaja bondev v Detroitu je pokazala, da so rabili na bondih tiskano ime "United States of America", s podobnim engraviranjem na certifikatu, kakoršnega uporablja na svojih obveznicah vlada v Washingtonu in s tem so jasno uplivali in napravljali utis, kot da bi bile to vladne obveznice. Tako so pričali posamezni lastniki istih zadolžnic, ko je bilo zasliševanje v Detroitu.

Drug slučaj v New Yorku, ko je tak zaščitni odbor vložil za 52 milijonov dolarjev takih zadolžnic neki banki za posojilo \$446,000, katero svoto so porabili za kritjo pravnih stroškov ter z njo odkupili prvotni odbor. To posojilo še danes ni plačano. (Dalje prih.)

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITE
—
Prevod iz franco-
skega izvirnika

Vsa hiša, Pentapon, Faraud, obe mački in Vajina stara Filomela Vaju udano pozdravljajo. Filomela moli vsako jutro pri sveti maši ob šestih, da bi se čimprej vrnila... in da bi se vse dobro izteklo.

Filomela Nicou.

P.S. Modest je imel sinoči čudovit lov. Naletel je pred Meniško skalo na roj sardin in jih je naložil za osem sto frankov. V Vieilu je bila tisti večer svečanost radi tega in ribiči so se prešerno obnašali, kakor si lahko mislite...

Ko je Rolanda končala, je nastal molk. Nista bila več v Parizu... ne več v ulici des Abbesses... ne več v hotelu...

Nista slišali več hrupa avtomobilov... Nista videli več neskončnega pokopališča... ne velikega sivega zidu kinematografa Gaumont, po katerem se je vila železna zasilna lestev...

Ni bilo več rumenega vratarja, ne njegovega obraza, kakor da v njem prebiva večni šum... ne več hladne in ropotajoče sobarice, ki mirne duše prinaša gubonosne račune... in ne več Valentine, ki mirne duše pošilja ljudi na prefekturo, potem, ko jih je odpravila v hotel...

Ne... Vedomec ne tlači več. Je-li bilo vse to res?

Bili sta v Noirmoutieru...

Božali sta Farauda... smehljali sta se roparju Pentaponu, ki so mu gledali — nesrečniku — ostanki žlahtnih jabolk še iz zob. Objemali sta Filomelo...

Izza zastorov sta gledali Filberta, ki prenaša vso svojo neizmerno bolelost...

Uhugi Filbert! Le pokonci! Ni več da-leč tolažba!

XXXV. POGLAVJE

Mladenč hodi, hodi po sivi poti, ki se vije proti la blanski opatiji med koruznimi polji in bori s skrivljenimi vejami... Je-li potr...? Je-li zamišljen...? Ali moti?

Ali se pogovarja sam s seboj?

Bilo bi težko povedati.

Časih iztegne drgetajoče roke... prste... kakor da hoče doseči nevidno bitje: "Kje si, Rolanda?"

... Nekdo, nekaj v meni neprestano šepet, da se mi povrneš...?

... Oh! Ko bi bilo le res!

... Kje si...?

... Rolanda!... Rolanda!...

... Oh, prosim te! Pridi, rotim te, pridil zopet k meni nazaj! Žeja me in gladen sem tvojega znamenja, znamenja, ki bi ga moje srce v svoji ljubezni takoj razumelo, to vem!

... S koncem svojih prstov se narahlo dotakni mojih prstov...

... Pošlji mi dušo svojo!...

... Pošlji mi vsaj svojo misel, da izvem naposled...

... Da mi bo moč te počakati... te počakati...

... Moj Bog... vem, da boš imel usmiljenje z menoj...

... Rolanda!... Rolanda!...

XXXVI. POGLAVJE

Rolanda je sestavila kratko brzojavko za Filomelo... Oblekla je površnik, po-

iskala svoje rokavice ter se odpravljala, da jo ponese na pošto na trgu des Abbesses.

"Kako si naredila...?" je vprašala teta v skrbeh.

"Evo: Filomela — Noirmoutier — Vendeja. Vse v redu. Pošlji čimprej tisoč frankov. Poštno ležeče Abbesses, Pariz. — Rolanda."

"Se ti zdi, da je vse v redu?"

"Kako da ne, tetka, saj vendar greva domov!... Sicer sem pa tako zapisala, da ne vzemim Filomele."

"Kje pa bo revica vzela tisoč frankov?"

"Ne bo ji sile z iskanjem... Gospod župnik, gospod Martin — Durand... ali mesar, gospod Caillaux, eden ali drugi ji bo z veseljem posodil denar."

"Kajpada... v Noirmoutieru!... No, pa teci... In vrni se kmalu... Razumeš?"

"Draga moja tetka! Kar na mah bom tam in tu."

Toda, glej, v somraku hotelskega hodnika se je odražala velika senca.

Rolanda je obstala:

"Gospod voditelj!..."

"Gospod voditelj...?" je vzkliknila teta Cecilija, zavnala se ter sklenila roke in ponavljala:

"Gospod voditelj!... Gospod voditelj je tu!"

"Seveda..." je odgovarjal debel glas, "gospod voditelj s kostmi in kožo... posebno pa s kostmi!..."

Duhovnik je prišel na sredo sobe:

"Tako je; gospod voditelj je včeraj srečal Rogerja Maudeja in naposled vendar izvedel za vajn naslov... Prišel sem, da vaju najprej oštejem, da sta si izbrali sicer dostojen hotel, a ima to slabost, da je zelo daleč... in še za to, da se pri meni nista nič oglašili. Potem — to bodi najvažnejše — se vama stavi popolnoma na razpolago. Zdaj sem jaz na vrsti, da Vama vrnem nekaj drobca za Vaš lepi debeli denar tam doli. O, jaz revež!... Ni mam drugega, da bi Vama pokazal, samo Pariz in njega zidovje!... Vi ste mi nudili ocean, neprekosljivo lepoto prirode. Naposled, vzemite, kar pač je... vzemite in ne izprašujte! Nobena stvar bi me ne mogla tako veseliti, kakor če vaju smem voditi, služiti vama za Cicerona..."

In iztegnil je svoje roke proti njima; pogledal je obe Noirmoutierki pomenljivo v obraz... Nato se je razgledal po balni sobi, po kovčkah, po pokopališču s križi in grobovi, ki ga je videl skozi okno.

"Oprostite, toda po pravici vama povem, da vaju ne vidim rad tukaj... Nista več isti, kateri sta bili... Pa tako potrti... tako žalostni!... Nekaj gotovo vaju teži... Pa menda vendar nista oboleli?"

Tedaj je teta Cecilija izbruhnila v jok:

"Da, nekaj naju teži... Najina denarnica je prazna... nimava ob čem danes jesti... še dopoldne ne! Rolanda, pokaži no gospodu voditelju brzojavko, ki si jo pravkar sestavila..."

Rolanda je najprej pokazala svoj prirodni užaljeni ponos... Obotavljala se je.

"Le pokaži... ti pravim... Gospod voditelj je najin prijatelj... pravi prijatelj!... Duhovnik!... kakor bi dejal naš gospod župnik."

(Dalje)

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Vojna poročila

Zdaj imamo vojsko v Afriki. Mnogo poročevalcev je odšlo na pozorišče. To so pravi trpin. Dostikaj ne izvejo, poročati pa morajo, saj so za to plačani in tam, in če izvejo kaj, he smejo poročati, saj so pod strogo cenzuro. Kakšno je vreme, ali kako žge sonce, to je pa cmav. Iz Addis Ababe poročajo, da ni pravih stanovanj, hrana je pod kritiko, kake poštene pijače prav nič, še voda je, da nič kaj. Časnik pa hoče poročiti, saj stane poročevalec težke denarje, in poročil še bolj željni so čitatelji. Ko so ob zadnji vojni okoli devete ure razobesili na glavarstvu v Beljaku "zadnja poročila," je vedno tam čakala velika gruča ljudi. Resnice pa niso izvedeli, dasi so bila poročila — uradna.

Roba me spominja na nek dogodek v začetku vojske, ki bi me bil že tedaj skoroda spravil kašo pihat, kakor sem jo pozneje. Zadeva je v zvezi nekako z — vojnimi poročili. Ne trdim, da se za vojsko nisem zanimal, nikakor ne, saj sem takoj videl, za kaj gre. Vojnih poročil sem imel pa kmalu dosti, ker sem takoj spoznal, da so večinoma — humbug, saj za ljudi, ki niso bili pri mihi. Pozneje sem izvedel, da so n. pr. uradniki dobivali resnična poročila, kar je bilo objavljeno, je bilo najmanj olepšano, ali tako zavito, kakor kozji rog. Kako je bilo v začetku tam v Galiciji, o tem jaz nisem imel niti najmanjšega pojma. Vpoklican je bil med vojske tudi Smihelčan Kristof, ki je bil oženjen s sestro sedanjega ljubljanskega nadškofa dr. Rožmana. Poznal me je, saj sem bil nekaj let prej tam v Smihelu pri Piberku kaplan, in me je v Beljaku večkrat obiskal. Tolažbe je bil potreben, saj je bilo doma sedem malih otročičev in žena sama za vse. Nekoč me sreča ravno pred palačo železniške direkcije. Imela sva navaden pogovor, spomnil se je žene in otročičev, jaz sem ga tolažil, da utegne biti kmalu konec vsega, saj je vse tako govorilo. Kakor je moja navada, sem nekoliko z rokama zamahal, da bo vse dobro in končano. O Galiciji nisva zinila, saj jaz nisem ničesar ve-

del, niti on. Naju so pa opazovali "loafarji" pri direkciji, katerim sem bil jaz trn v peti. Takoj so telefonirali na komando, in ko je pošteni Kristof prišel tja, so ga takoj prijeli, češ, kaj in zakaj je z menoj govoril, ali jaz z njim, dalje so mu hoteli kar vsiliti, da sem mu jaz pravil o malerju v Galiciji, mahal z rokama, toraj rekel, da je tam vse hin... so hude batine itd. Doma je bilo za — me kakih pet minut, jaz niti deset minut nisem bil doma, ko moj Kristof prileti ves razburjen, mi v kratkih besedah pove, kako so ga prijeli radi pogovora, da bodo prišli tudi k meni, ako — ravno nisva o Galiciji niti besede zinila. itd. Skrivaj je zopet odšel. Kako je bilo z njim, ne vem, ker je odrinil nekam, k meni ni bilo nikogar tokrat, pa so si morali robo zabeležiti, saj sem pozneje prišel na vrsto.

Kako je bilo? Tam na direkciji so vedeli, česar jaz nisem vedel, da je v Galiciji maler, in ko sem jaz mahal z rokama, so si to tolmačili, da sem jaz Kristofu pravil, da je tam vse hin.

To je kos — vojskinih poročil. Eni so vedeli resnico, drugi nič, in v tem mojem slučaj bi bilo kmalo prišlo do ričeta, dasi nisem ničesar vedel o — resnici v Galiciji.

IZ DOMOVINE

Nesreča

V ljubljansko bolnico je bil pripeljan 48 letni posestnik Janez Meglen iz Česnjice pri Novem mestu. Peljal je domov poljske prideleke, pa mu je na strmem klancu odpovedala zavora in ko je skušal zadržati konje je padel pod voz, da mu je šlo kolo čez levo nogo in nu jo zdrobilo v stopalu.

Stara patrona

Petnajstletni Martin Družovič iz Erjavce je našel v vinogradu staro patrono, katero je pobral in v roki nabijal take

delo, da mu je patrona eksplodirala ter mu močno poškodovale levo roko.

Ogenj na Barju

Pred kratkim je neke noči gorelo pri posestniku Antonu Kunšetu na Knezovem stradu. Gorel je pod in ogenj se je razširil tudi na kozolec dvojnik. Z obema stavbama vred je zgorelo več sena, slame, orodja in nekaj drv. Gospodar trpi 35.000 dinarjev škode.

Nasedla sleparju

Med dolgo vrsto ogoljufancev, katere so sleparili razni nemški pustovci z inflacijskimi ali predvojnimi nemškimi markam, se je uvrstila te dni tudi neka Ljubljanka, katero je osleparil neki 41 letni Ernest Robel, ki se je izdajal za inženjerja. Pripovedoval je ženski, da bo njena vloga v hranilnici propadla, ker jugoslovanski denar ni veliko vreden, a da je pripravljen ji knjižico zamenjati za nemške marke, v kar je privolila. Na ta način je bil ob svoje prihranke v znesku nad 8 tisoč dinarjev, za katere je dobila nemške marke, ki niso več veljavne.

Napadena

Ko sta se nekega večera vračala iz neke gostilne v Košakih delavec Srečko Tomažič in njegov prijatelj, sta bila iz zasede napadena. Neznani napadalci so ju tako obdelali, da sta bila pripeljana v mari-borsko bolnico.

Ogenj

Ko je hotela žena posestnika Franca Gajška v Pečovniku ravno vsaditi kruh, se je pognal in švignil iz peč ovenj, ki je zajel saje v dimniku. Ogenj je prešel skozi dimnik na slamnato streho in hiša je bila na mah v plamenu ter je zgorela.

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9 zjutraj do 8.30 zvečer.

VELIKA KAMPANJA PODPREDSEDNIKOV K.S.K.J.

Traja od 1. marca do 31. decembra 1935.

Rojaki Slovenci in Slovenci!

Mati vseh drugih slovenskih podpornih organizacij v Ameriki, K. S. K. J. Jednota, ki posluša že 41. leto, vas potem svoje nove kampanje zopet vabi v svojo sredino, če se niste član(ce) te ugledne in zaslužne organizacije. Za pristop imate sedaj najlepšo priliko.

Za smrtniško zavarovanje se vam nudi 5 različnih razredov, med temi tudi eden, da dobite celo zavarovalnino izplačano v denarju ko se živite.

Člani, ki dosežejo 60 ali 70 let, so upravičeni do starostne podpore; 70 let starim članom plačuje Jednota ves asessment.

Razredov centralne bolniške podpore ima Jednota četvero: po \$2 dnevno, \$1, 50c in \$5 tedensko.

V Mladinskem oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c v razredu "A" in 30c v razredu "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450 in zavarovanega v razredu "B" se plača \$1000 posmrtnine.

Tekom kampanje se nudijo sledeče ugodnosti: Prost pristop, prosta zdravniška preiskava, 50c nagrade pri zavarovalnini \$250; \$1.00 nagrade za \$500 zavarovalnino; \$2.00 za \$1000; \$3.00 za \$1500, in \$4.00 za \$2000 zavarovalnino.

Za nove člane mladinskega oddelka, 50c.

Za ustanovitev novega društva (8 članov zadostuje) plača Jednota \$20 poleg kampanjskih nagrad.

Glede drugih podrobnosti za pristop se obrnite na tajnika ali tajnico katerega krajevnega društva, ali pa na glavni urad: 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

VSI AMERIŠKI KATOLIŠKI SLOVENC BI MO-
RALI SPADATI H K. S. K. J. JEDNOTI!

KOLIKO JIH JE PADLO?

(Nadaljevanje s 1. str.)
mih in kamenitih klancih pri Daro Takle, kjer se se kakor poročajo italijanski fašistični listi, vršile zelo krvave in strašne borbe tudi na nož. Pri Adui se je bojeval 84. regiment, ki je utrpel velike zgube predno je zavzel mesto Aduo.

S fronte prihajajo poročila, ki so včasih med seboj zelo nasprotujoča, kar je razumljivo v takem položaju in zaradi različnih interesov. Tudi ne smemo pozabiti, da se pretiravajo na obeh straneh. Kljub temu pa se da vsaj približno oceniti vse vesti in si ustvariti vsaj približno sliko o položaju.

Vse neitalijanske agencije so prinesle vesti, da je bilo v bitkah na obeh straneh na stotine in celo na tisoče mrtvih. Italijani so predvsem poročali, da imajo veliko mrtvih samo Abesinci, o svojih žrtvah pa so dolgo molčali, končno so izjavili, da je padlo vsega skupaj 30 vojakov, od katerih je 25 askarov (t. j. črncev iz Eritreje, ki pripada Italiji) in samo 5 mož redne vojske, potem pa nekaj ranjenih in ujetih. V štiridnevni bitki za Aduo je sploh nemogoče, da bi vojska 110.000 mož izgubila samo 30 vojakov in samo 5 vojakov iz Italije. Že sama naša vest demantira italijansko vojaško poročilo. Na drugi strani demantirajo trditve angleški in francoski listi, ki poročajo iz Port Saída, da so plule skozi sueški kanal italijanske ladje z 800 ranjenci iz bitke pri Adui. Zopet smo upravičeni misliti, da je med temi mnogo Slovencev in Hrvatov.

Iz drugih krajev Julijske Krajine nam o tem manjkajo poročila. Bojimo pa se, da bodo vojaški smrtni telegrami prišli še v marsikatero našo vas in da bo jok, obup in strah poleg drugega gorja še večji.

KRŠČEN DENAR

je ime krasni in zanimivi slovenski povesti, ki začne v kratkem izhajati v tem listu. Prepričani smo, da lepe povesti bi ne mogli dobiti za naše čitatele, kakor je baš ta za te zimske večere. Vsled tega opozarjamo vse naše čitatele, naj povest čitajo od začetka, da jim ne bo pozneje žal zato. Opozarjamo pa tudi tem potom vse one naročnike, ki so zastali na naročnini, da naj skušajo čimprej obnoviti svojo naročnino, da se jim ne bo med to povestjo ustavilo lista. Vsi pa priporočaj, te list tudi svojim prijateljem in znancem, da si ga tudi oni deležni veselja in zabave pri čitanju te zanimive slovenske povesti.

VELIKA BLAZNIKOVA PRATIKA

ZA LETO 1936.

JE TUKAJ!

Ravnokar smo jo prejeli in je kakor vsako leto tudi letos zelo zanimiva. Krasijo jo številne slike, kakor tudi bogata vsebina. Naročite jo takoj, dokler zaloga ne poide. — Stane z poštnino vred

25 centov

Naroča se od:

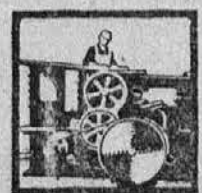
KNJIGARNA

AMER. SLOVENEK

1849 W. Cermak Road,

CHICAGO, ILL.

Napačna je misel-

če misli trgovec, ali društveni uradniki, da so izdatki za tiskovine nepotrebni izdatki.

Lepa tiskovina napravi vedno najlepši vtis na vsakogar. Lepa tiskovina z vašim imenom je najzgovornejša reklama za vas!

Naročite tiskovine od:

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road

Chicago, Illinois